

BÍLÁ KNIHA

**Porušování lidských práv, a právního státu na Ukrajině
(Duben - polovina června 2014)**

Obsah

1. Úvod
2. Porušování lidských práv a právního státu v průběhu tzv. protiteroristické operace
3. Porušení práva na svobodu projevu a přesvědčení, včetně politických.
Zastrašování a únosy politických oponentů
4. Omezování svobody médií a novinářů
5. Tragédie v Oděse
6. "Ostřelovači": imitace vyšetřování porušení presumpce nevinny a práva
na spravedlivý proces
7. Diskriminace na základě etnických a lingvistických linek, xenofobie a agresivní
nacionalismus. Podněcování k rasismu
8. Intolerance z náboženských důvodů, včetně ohrožení ukrajinské pravoslavné
církve moskevského patriarchátu
9. Závěr

Úvod

Po zveřejnění prvního vydání "Bílé knihy", která byla sestavena na faktech četného porušování lidských práv na Ukrajině od konce listopadu 2013 do konce března 2014, geopolitická krize v zemi stupňuje!

Vládě Ukrajiny v Kyjevě de facto chybí snaha vzít v úvahu zájmy občanů na jihovýchodě Ukrajiny, zahájit mírová jednání s lidmi, kteří tam žijí, přičemž postupuje nelegitimně - z pozice síly Kyjevské armády, což vede k další eskalaci.

Nelegitimní vláda oznámila zahájení protiteroristické operace tzv. boje proti terorismu, ve skutečnosti ale zahájila represivní operace doprovázené prudkým nárůstem počtu hrubého porušování lidských práv.

Knihy upozorňuje na nedostatky v oblasti lidských práv "Postmajdanovské reality" na Ukrajině (porušení práva na svobodu projevu a omezení svobody sdělovacích prostředků, extremistické, ultranacionalistické a neo - nacistické smýšlení, nárůst náboženské nesnášenlivosti a xenofobie, zastrásování politických protivníků, "úklid" a zatýkání, represe a fyzické násilí) a další problémy - jako například porušení Kyjevem mezinárodního humanitárního práva. Projevem toho se stalo použití těžkých zbraní a bojových letounů v průběhu represivní operace na východě země, jehož důsledkem je velké množství obětí mezi civilním obyvatelstvem a stěhování jak ve vnitrozemí, tak uprchlíků mimo stát, včetně dětí, a celkově vážnou humanitární situaci.

Nemohly jsme ignorovat hroznou tragédii v Oděse 2. května, kdy za tiché dohody místních orgánů s extremisty Ukrajinské ultra-nacionalistické a neonacistické skupiny zabíjely desítky lidí, jejichž jedinou chybou bylo, že měli jiné politické názory na budoucnost Ukrajiny. Ale nikdo z pachatelů této zákeřné operace do dnešního dne nebyl potrestán!

Doufejme, že Kyjev dovede vyšetřování do konce, a nestane se to, co se stalo v případě ostřelovačů na Majdanu, v únoru 2014, kteří zabíjeli jak demonstrující, tak policisty, ale do dnešního dne nebyli potrestáni.

Vydáním druhého dílu Bílé knihy chceme poukázat na tragická fakta na Ukrajině, která vedou k hrubému porušování lidských práv a svobod.

Výzvou, na kterou současná vláda Ukrajiny nemá odpovědi...

Tato studie se vztahuje na období od dubna do poloviny června 2014.

Jako základ, stejně jako v prvním vydání, jsme použili výsledky pečlivého monitorování ukrajinských, ruských a světových médií, prohlášení zástupců Kyjevské vlády, jejích příznivců, nesčetné důkazy svědku, kteří se stali oběťmi Ukrajinské armády, včetně materiálu, zveřejněných na internetu, jakož i materiálů, shromážděných Moskevským úřadem pro lidská práva, Informační skupinou zločinu proti lidskosti a zvláštní monitorovací mise OBSE.

Každá část této studie poukazuje na mezinárodní zákony, porušování lidských práva právního státu během tzv. protiteroristické operace.

Cílem tohoto vydání, jako i předešlého je zaměřit pozornost na tyto skutečnosti, i na mezinárodní společenství a klíčové mezinárodní organizace pro lidská práva, jakož i specializované nevládní organizace, které dosud nejeví zájem o objektivní a nestrannou pozornost k této problematice.

Komentář politologa

Dnešní svět se nachází ve stavu, kdy se mezinárodní právo překrucuje a interpretuje ryze účelově. Je to agónie systému, založeného na vykořisťování slabších, který se prokazuje být vyčpělým a dlouhodobě nefunkčním. Prosakuje z něj lež, faleš, licoměrnost a nestoudná arogance moci, zejména hospodářské a vojenské. Ale tato moc je spíše jen fata morgána, přeludem, klamem a zdáním.

Hospodářská síla západu totiž upadá geometrickou řadou. I západní vojenská moc je postavená na hliněných nohách, jak se ukazuje dlouhodobými neúspěchy politicky neudržitelných tažení na Afghánistán, Irák, či Libyi.

Proto se i v případě nároku na sebeurčení národa projevuje onen dvojitý metr, kterým se měří lidská práva v globalizovaném světě. Jen hegemon může rozhodnout, komu přísluší právo na sebeurčení a komu nikoliv. Jediným kritériem při tom není norma mezinárodního práva, jak by se chtělo zdát, ale účelovost a geopolitický záměr.

Propagandistický aparát se pak již postará o to „správné vysvětlení“ a o patřičné argumenty. Veřejné mínění je patřičně formováno důmyslným aparátem sdělovacích prostředků. Spravedlnost v tomto světě nemá šanci na přežití. Příkladem může být vyhlášení nezávislosti Kosova, která byla přijata velkou částí mezinárodního společenství téměř bezvýhradně, zatím co vůle

obyvatel Krymu, Lugansku a Doněcka je zcela ignorována, zatracována a účelově považována za projev ruského iredentismu, expansionismu a imperialismu.

Rusko totiž podle slov různých západních představitelů „opustilo projekt Nového světového pořádku“. Neotřesitelná pozice světového hegemonu, za kterého se považují Spojené státy americké, se otřásá. Svobodné národy světa se sjednocují ve vlastní, nezávislé hospodářsko-politické struktury, prostřednictvím kterých se hodlají vymanit ze závislosti na rafinovaném systému petrodolaru.

Svět se tedy dostává do fáze, ve které bude utvářena jeho další budoucnost a podoba. Ozbrojené střety, a masakry civilního obyvatelstva, které se odehrávají pod dohledem ultranacionalistických uskupení operujících na Ukrajině, jsou jen předzvěstí širšího globálního kataklysmatu. Západní elity totiž nemají moc času na to, obhájit své pozice hegemonu. Každým dnem jejich pozice slábne a to také díky obdivuhodnému odporu ostatních významných mezinárodně-politických aktérů, kterými jsou země BRICS, ALBA, a srdnatě odolávající, těžce zkoušené státy blízkého východu, z kterých je vhodné zmínit především Sýrii.

Osvobození se od hegemonie dolaru nebude snadný ani rychlý proces. Události odehrávající se na východě Ukrajiny jsou předzvěstí toho, co nás zde, v Evropě může čekat. Záruky míru a bezpečnosti nám neposkytuje nikdo. Pochybné spojenectví ve strukturách Severoatlantického paktu nás naopak nevyhnutelně posouvá směrem k ozbrojenému střetu. Rétorika úředníků této organizace se vymkla kontrole zdravého rozumu. Je prokazatelné, že NATO má v současné době jasné zadání – vystupňovat mezinárodní napětí. Řinčení zbraněmi jde ruku v ruce s bezzubými západními hospodářskými sankcemi proti Ruské federaci, kterými si zoufalá a naivní Evropa, vedená buďto hlupáky, nebo zaprodanci, nebo fanatiky, střílí do vlastní nohy. Tato cesta vede do záhuby a má podobný smysl jako bití vlastní hlavou do zdi. Pokud Evropa urychleně nevystřízliví, nebude jí na konci této slepé uličky hanby čekat nic dobrého. Porušování lidských práv na východě Ukrajiny, bombardování a masakrování vlastního obyvatelstva vrací Evropu tam, kde se nacházela před šedesáti lety. Minimálně by se mladí a ctižádostiví Evropané měli rozpomenout na utrpení předchozích světových válek a upomenout se na principy důstojnosti a nedotknutelnosti lidské osoby. Stále platí pořekadlo, že co nechceš, aby ti jiní činili, nečini ty jim. To pokřikování a ukazování prstem na Rusko, by mělo co nejrychleji přestat.